Poklad v nebesiach

written by Michael Steedman | 1. septembra 2024

Objavenie slávnej lode Titanic na dne oceánu vyvolalo pred časom veľký záujem a zvedavosť verejnosti. Čiastočne preto, že sa hovorilo o veľkom množstve pokladov na jej palube. Počas tejto katastrofy zahynulo veľa bohatých ľudí – no ich bohatstvo im v tej chvíli nebolo na úžitok. V tomto článku však chcem písať o „pokladoch v nebi“.

„Nezhromažďujte si poklady na zemi, kde moľ a hrdza kazí, a kde sa zlodeji prekopávajú a kradnú; ale si zhromažďujte poklady v nebi, kde ani moľ, ani hrdza nekazí, a kde sa zlodeji neprekopávajú ani nekradnú; lebo kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce.“

Matúš 6:19-21

Pozrime sa do najúžasnejšej a najkrajšej kázne, ktorá bola kedy kázaná – do slávnej „kázne na hore“. Kazateľom bol, samozrejme, Pán Ježiš Kristus a určená bola predovšetkým jeho učeníkom. Zástup ostatných ľudí však stál len o kúsok ďalej. Ako sme videli už aj pri iných príležitostiach, odkaz bol určený predovšetkým tým, ktorí majú blízky a osobný vzťah s Ježišom Kristom. Zároveň však aj tí, ktorí tento vzťah doteraz nemajú, môžu z neho načerpať úžitok.

Pasáž, ktorú budeme rozoberať, je na zamyslenie a obzvlášť vhodná pre tých, ktorí žijú v konzumnej spoločnosti, akou je aj tá naša. Pasáž je o zhromažďovaní pokladov: kde by sme mali poklady zhromažďovať a kde by sme ich naopak zhromažďovať nemali. Za poklady môžu byť považované všetky veci, ktoré uchvacujú, okupujú našu myseľ a dávajú zmysel nášmu životu.

Prvou otázkou, ktorú sa musíme pýtať sami seba, je: *Čo sú naše poklady?* Všetky veci, ktoré zaberajú, zamestnávajú našu myseľ a dávajú zmysel nášmu životu možno považovať za poklady. Ďalšia otázka súvisiaca s prvou: *Aké sú naše skutočné hodnoty?*

Začnime teda s negatívnym vyhlásením. Ježiš povedal: *„Nezhromažďujte si poklady na zemi“*. Výraz „poklady na zemi“ alebo tiež „pozemské poklady“ nás núti premýšľať o peniazoch a majetku. Výraz tiež zahŕňa všetko, čo má pre nás jednotlivcov na tomto svete určitú hodnotu. Okrem majetku alebo vlastníctva niečoho sem môžeme zahrnúť zábavu a šport, prácu, dovolenku, voľnočasové aktivity, ale aj naše ambície. Tieto veci môžu byť samé osebe správne a v poriadku, všetko však záleží na dôraze a dôležitosti, ktoré im prisudzujeme.

Ak v našom živote kladieme najväčší dôraz na tento materiálny svet, musíme prísť k záveru, že náš skutočný poklad zhromažďujeme v tomto živote, tu na zemi. Ježiš nám však hovorí: „Nerobte to!“

Hneď nato nám vysvetľuje, čo sa stane s pokladmi na tejto zemi. Pozemské poklady môžu byť zničené, alebo nám ich niekto môže ukradnúť. Premýšľajme o drahých šatách. Čo sa s nimi stane, keď sa k nim raz dostanú mole? Mole do nich vyhryzú diery a šaty zostanú poškodené, a tým nepotrebné. V takom stave ich môžete rovno vyhodiť. A teraz sa zamyslime nad novučkým autom. Čo sa s ním stane po určitom čase, ak bude ponechané napospas poveternostným vplyvom? Začne hrdzavieť a rozpadať sa. Keď sa tak stane, jeho hodnota rýchlo klesne. Skončí na smetisku a stane sa odpadom.

Nakoniec sa zamyslime nad zámkom plným pokladov. Čo sa stane s týmto vzácnym majetkom, ak sa k nemu dostanú zlodeji? Zaiste si ho vezmú so sebou. Dokonca ho možno prepašujú do cudziny a pravdepodobne nikdy nevrátia.

Čo nás tu učí Pán Ježiš týmito tromi ilustráciami – obrazom molí, hrdze a zlodejov? Pripomína nám, že všetko na tomto svete je predurčené na zánik. Nič nemôže trvať večne. Dokonca aj keď niektorú vec z nášho majetku prežijeme, ani jednu z nich si nebudeme môcť zobrať so sebou, keď budeme opúšťať tento svet. Egyptskí faraóni bývali kedysi pochovávaní aj s predmetmi vybranými z majetku, ktorý vlastnili. Aké absurdné to však bolo! Načo sú nám pozemské veci, keď sme už raz mŕtvi? Tam, kam pôjdeme, si ich predsa nemôžeme vziať so sebou.

To, čo som vám povedal o majetku, platí samozrejme aj pre všetky naše pozemské aktivity. Jedného dňa ich budeme musieť všetky zanechať. Ako povedal Jób: *„Nahý som vyšiel zo života svojej matky a nahý sa ta navrátim“* (Jób 1:21).

Takže, pozreli sme sa na Ježišove negatívne vyhlásenie: *„Nezhromažďujte si poklady na zemi“*. Teraz nadišiel čas, aby sme porozmýšľali nad jeho pozitívnym vyhlásením: „Ale si zhromažďujte poklady v nebi, kde ani moľ, ani hrdza nekazí, a kde sa zlodeji neprekopávajú ani nekradnú.“

To, čo nám tu Pán Ježiš hovorí, je, že na rozdiel od zemských pokladov, ktoré sú dočasné, nebeské poklady sú trvalé, večné. Takže, čo znamená v praxi zhromažďovať poklady v nebi?

Pasáž, ktorá nám môže v tomto pomôcť, sa nachádza v Pavlovom liste Kolosenským v tretej kapitole, kde sa píše: *„A tak ak ste vstali z mŕtvych s Kristom, hľadajte veci, ktoré sú hore, kde sedí Kristus po pravici Boha; na to myslite, čo je hore, nie na to, čo je na zemi.“* (3:1-2). To neznamená, že by sme mali žiť s hlavou v oblakoch, zabudnúc na to, čo sa deje vo svete okolo nás. To vôbec nie! Znamená to, že nech robíme na tomto svete čokoľvek, mali by sme to robiť vo svetle večnosti. Všetko, čo robíme, by sme mali robiť tak, aby sme sa tým páčili Bohu, aby sme tým Boha potešili – a nielen pre uspokojenie samých seba. To znamená, že naše peniaze a majetok by mali byť použité na veci a potreby, ktoré sú naozaj dôležité. Nemali by sme plytvať ani hromadiť pozemské veci zo sebeckých dôvodov a nemali by sme vždy chcieť to najväčšie a najlepšie. Peniaze môžu byť napríklad použité na pomoc tým, ktorí trpia a potrebujú ich, na šírenie evanjelia v našej krajine, alebo aj kdekoľvek inde. Auto môže byť použité nielen pre naše vlastné pohodlie, ale napríklad aj na prepravu chorých alebo starších osôb. Predtým, než budeme o niečom rozhodovať, si musíme položiť otázky: *Aké sú moje skutočné motívy? Je to skutočne to, čo Boh chce, aby som urobil? Ak si vyberiem práve túto cestu, bude to na jeho slávu a česť?* Stručne povedané, všetko, čo vykonáme s myšlienkou/zámerom, aby sa On oslávil, je pokladom zhromaždeným v nebi.

Teraz musíme byť veľmi opatrní. Nehovorím, že toto je spôsob, ako sa dostať do neba. Nechcem vzbudiť dojem, že keď zmeníme naše priority a budeme viesť menej sebecký spôsob života, Boh nás odmení tým, že nám ponúkne miesto v nebi. Nie, ako som už povedal predtým, kázeň na hore bola určená predovšetkým skutočným veriacim, ktorí už majú svoje miesto v nebi. Prišli k Bohu so svojimi hriechmi a beznádejou a prosili ho o milosť, aby sa nad nimi zľutoval. Vložili svoju dôveru v Ježiša Krista a on im za to dal večný život. Dal im dar zadarmo, len na základe toho, čo pre nich vykonal na kríži. To je jediná cesta, ako získať večný život a miesto v nebi zadarmo, ako dar. Ale len čo človek dostane dar spasenia a večného života a je v pravom vzťahu s Bohom, bude chcieť robiť Bohu radosť a začne zhromažďovať poklady v nebi.

Ako som už povedal skôr, táto pasáž z Písma je na zamyslenie. Možno si niekto z čitateľov hovorí sám pre seba: *„Aby som bol úprimný, všetky moje poklady sú pozemské, dočasné a po smrti budú bezcenné. Zanedbával som najdôležitejšiu vec v mojom živote a nie som pripravený stretnúť sa so svojím Stvoriteľom.“* Môj priateľ, ak máš vo svojom srdci túžbu zanechať za sebou všetko, čo

potupuje a zneucťuje Boha a chceš byť ihneď s ním, vyzývam ťa k pokániu zo svojho hriechu. Pozývam ťa, aby si na svoju spásu a záchranu vložil svoju dôveru v Ježiša Krista. Iba vtedy, keď takto učiníš, môžeš začať zhromažďovať poklady v nebi, *„kde moľ a hrdza nekazí, a kde sa zlodeji neprekopávajú a nekradnú. Lebo kde je tvoj poklad, tam bude tiež tvoje srdce“.*